

Redacția

Str. Prundului 39 - 41

Administrația

Str. Prundului Nr. 4.

GLASUL ARDEALULUI

Apare zilnic sub conducerea unui comitet de redacție.

Abonamentul
până la sfârșitul acestor an
10 corone.
Exemplarul 20 fileri.

Organul Sfatului național român din Tara Bârsel

Tragedia germană.

Prin pasurile Carpaților lungi convingări de Germanii își căută drum spre casă. Sunt trupele lui Mackensen, cariorani de zile au fost stăpâni volnici ai României ocupate. Doi ani de zile acești oameni au uzat de drepturi nelimitate, pe care concepția germană despre stăpânire le acordă învingătorilor. Nu e mirare deci, că s-au deslipit așa de greu de pământul, căruia l-au stors sucul cel mai dulce. Semintele puterii și aza de amăgitor.

Dar toate păcatele se răzbună și în deosebi lăcomia. El îngălățește și truiașii jandarmi ai Europei orientale se săbat ca estele în vârse. Toate căile de retragere le sunt tăiate și sunt amenințări să fie despotați de jatările enorme, po căr leau adus din Caucazul românesc. Pe linia Oderberg li agățătoare Cehia, iar la Budapesta Francezii. Foșii aliați Unguri și priovice cu ură și dacă în 1916 a fost salutări cu frenete ovăzii din partea ovreimel maghiare, azi nu își se pun la dispoziție nici măcar ungurii de transport.

În situația disperată, pe care singurii și-au creiat-o, ce le mai rămâne? Să și vândă pugile, automobilele, tunurile și întreg echipamentul pe un preț de nimic și să vagabundeze Ungaria căutând o cădere spre casă. Disciplina germană, care se parea de granit s'a spulberat ca la suflarea vântului, și armata mandrului Mackensen, destramă și disconspășă colindă teritoriul Ardealului adăpost. Prătutindeni însă populația îl privește cu neîncredere, cu ură, cu fetele înorate căci pentru dânsii în sufletul omenimiei nu este loc pentru iertare.

Si ce-i aşteaptă acasă?

Ei, văduvul truiaș al piramidei a-supriroare, el Kaiser-ul încruntat și grav, la căruia elipre de ochi se puneau în mișcare milioane de oameni, ca formidabile plăci de otel, el atât de mici și Josine în nefericire cerșoage azi scutul unei tărișore, căreia cu două lani mai frainate i-ar fi înghesuit sănglele. În vine la un gest de mânăci al lui.

Stăpânil mandrului edificiu s'au prăbușit și peste ruinele uriașei clădiri de otel, gardele roșii, oriolele bolgivismului își aruncă spectrul lor folos.

Istoria nu cunoaște o altă cădere ca asta. Nici un popor n'a căzut astă de fulgerator delă o înălțime așa de mare și de adânc.

Ce păcat a săvârșit această na-

ție, ca să merite o astfel de cădere? Oare alte armate victorioase n'au ieșit, n'au murit pe celi învingători? Oare alte națiuni nu s'au izolat în soilită lor îngânsă?

Să poate. Nemții însă au săvârșit un păcat, care nu se poate ierta.

Din rezultatele culturii omenești ei au creat armă pentru distrugerea acestei culturi. Studiu, a cărei menire și liberarea și înălțarea spiritualul omenește, în ochii lor a fost o armă pentru încălcările acestui spirit.

Dacă Rusia a fost massa inertă, care îngreuna urață roată a evoluției, Germania a fost forța amorală și criminală, care acestă roată a voit să se urdelească îndărăt.

Fiecare om simte instinctiv, că triumful Germaniei ar fi însemnat reîntoarcerea epocii de fier lustruită cu culori moderne.

De aceea căderea ei nu stoarce nici o lacrimă. I. Cristea.

Oficiale.

Comunicat oficial.

Consiliul central național român din Arad se află în sedință permanentă și continuă să presteze rezolvările agenelor imprenute cu organizarea națiunii române din Ungaria și Transilvania, în scopul acestuia interesul cel mai de căpăteni: este solidarizarea tuturor factorilor și organelor chemate să constituie elementul acestui organizaționiu. Provocăm deci toate consiliile județene (comiteturile), ca fără amânanție să facă la Consiliul central național din Arad (prin telegraf, telefon, poștă ori curier) raport despre constituirea lor, arătând numele președintelui și al membrilor.

Totodată prin aceasta provocăm pe toți domeniile oficeri activi ori în rezervă, ca până în ziua de 25 Noembrie să nu a. c. lu persoana ori în scris să-și comunice hotărârea lor de a se supune ordinelor Consiliului central național din Arad, deoarece în cazul contrar orice pretenții ale lor față de națiunea română nu se vor privi ca justificate.

Consiliul Central Național Român.

ORDIN I.

către secțiunile cercuale ale gardei naționale române din Tara Bârsel.

1. În fiecare secție cercuala va lua comanda ofițerul cel mai bătrân în rang, iar ofițerii, care locuiesc în acel cerc administrativ sunt împărțiți sub comanda acestuia.

2. Comandanții secțiilor cercuale vor

comunica imediat lista ofițerilor aliaților în cercul respectiv și formând cu ajutorul acestora gardele rurale (ștepi) în toate comunele, vor designa ca comandanți ai acestor garde pe ofițeri, care locuiesc în comunele respective.

3. Comandanții secțiilor cercuale vor compune lista gardelor rurale cu rubricile: a) Nr. curent; b) Rangul; c) Numele; d) Anul nașterii; e) Regimentul, în care a servit; f) Ziua intrării în gară.

Lătele amintite în p. 2 și 3 le vor asternă apoi cu posibila urgență comandanții centrale.

4. Comandanții secțiilor cercuale să astearcă un inventar punctual despre arme, hainele și munition, care este în posesiunea gardelor.

5. Comandanții secțiilor cercuale să anunțe oficiile în fiecare comună, că toți particularii, care nu sunt gardiști și au arme, munition etc. sunt obligați să anunțe și să predele armele gardelor rurale din aceea comună și desore aceste arme să se ia notă în inventar. Intrării vor fi astfel de particulari, cari deosejă predură armeelor, despre acelea să se așternă o listă nominală.

6. Comandanții secțiilor cercuale să constate, în casă comună sau format de dia gardie strânsă și să raporteze despre numărul acestor garde și pună același față de gardele noastre, atât în comunele mixte, cât și în cele strânsă.

7. Comandanții secțiilor cercuale să se pună în conșeție că gardele strânsă din comunele mixte cu scopul, ca continental gardele strânsă să nu treacă peste 5% din numărul locuitorilor de altă nație și stabilind proporția legală să prefîndă desarmarea gardișilor, cari trece peste 5% în impărtirea armeelor cu gardele noastre în proporția cuvenită.

Până când se vor organiza aceste gardi separate sunt îndrumări comandanții gardelor rurale să institue la boate gării garde, spre a asigura editificile, linile, materialul trenului și a transportelor și mai ales a personalului dela gări, ca un covânt spre susținerea ordinii la gări.

Brașov, la 19 Noemvrie 1918.

Comandanțul militar român din Brașov.

Din ordinul de zi Nr. 2 al Comandanțului suprem al Gardelor naționale Române din Ungaria și Transilvania.

Arad, la 16 Noi. 1918.

Ave.

Fiecare ofițer, care dorește să se pună în serviciul C. N. R., are să se apropie imediat, întrucât trece prin Arad la adjutanțantul com. sup. a gardelor N. R. L. ar intrăci se aflat într-o comună din Ardeal sau Ungaria, referentului presidial sau adjutanțului din central comitatului respectiv.

Leafo pentru ofițerii dela cardo.

Toți ofițerii activi și în rezervă, întrebat disponibilitatea de compunere, (Richtigkeitszeugnis, /gazolv bizonit-vány) în interesul lor sunt provocăți ca până la 25 l. c. să le prezinte, respectiv, referentialul economic al Gar. N. R. din Arad.

Gărdiști, cari nu dispun de documentele acestea, au să înainteze o declarație scrisă în limba germană sau maghiară, după cum nu sunt împărțiti la trupele comune sau de honvez.

In acest act să fie indicate în detaliu componența reșintă, cauză pentru neprimire, cassa ori bividatatura de unde au primit mal pe urmă datorită Națională de cămp, ori orasă.

In declarația aceasta, pe lângă evanđelul de onoare, e a se indica neprimirea acestor competențe.

Toate acestea se referă și la subofițerii, cari sunt împărțiti în clase de leje lunare, precum și la subofițerii, cari servesc stabil. (Langer dienender, tovább szolgáldó).

Recrutarea feclorilor de națune străină prin oficiu stein.

Comandanții gardelor sunt provocăți să permită trezarea ofițerilor străini, întrucât posed acte de la comandanții lor competenți pentru recrutarea contingenterițe maghiare și germane 1896—1900. La nici un eaz nu se permite însă furărarea Românilor. Această și în cazul dacă nu ar fi membri gard, naț. rom., locale trebuie rejuință dea recrutare.

Rimbă loc.

Vlad major.

Cronica internă

Plenipotențial român la Budapesta.

Consilii național român l-a încredințat pe D-nul Dr. Ioan Erdélyi, avocat din Budapesta, cu reprezentarea naționalei române din Ungaria și Transilvania la guvernul poporul maghiar din Budapesta.

Austria prefațează patru comitate din Ungaria.

Consilii de stat din Austria-germană a decis că la congresul de pace va cere anexarea comitatelor: Pojor, Mosoni, Sopron și Vas la Austria-germană. Această anexare e absolut necesară din punct de vedere geografic, economic și național și în deosebi din punctul de vedere al alimențării Vieniei.

Cronica externă.

Munteenegro se alătură la marele Stat Sud-slav.

Scupința muntegreană în 19 Nov. a hotărât unirea cu Serbia și alăturarea la marele stat Sud-slav.

Înaintarea Bojigenilor.

Praga, 19 Nov.

Cavaleria Bojigenă a intrat în Bruxelles. Totodată a ocupat și Anvers. Părăsind regală numai atunci se va relinca în judecătă, când va fi evacuată cu total de nemți.

Organizarea noastră națională

Organizare națională în Trei-națională.

Adăș în multă bucurie, că și România noastră reușiră printre Săculeme din Trei-națională se redescoperă la viață națională.

In comună Dohobără ales cu multă înslulărie. Sfatul național sătesc constător din 12 membrii sub conducerea parohului local Dimitrie Dăteanu. Tot atunci s'a constituit și „Garda națională” din 80 de gardiști sub comandarea D-lui Eugeniu Sibian, funcționând de banici.

Cu Dumnezeu înainte!

Din România.

Cum s'a retrat Nomșii din România?

După cum scriu zilele din Iara nemșii la retragerea lor din România, nu numai că au distrus teste podurile, sosele, nu dar foile depozitelor de alimente, sărăci la rîmnicet total, ce constituia avere românească, ci au uciș o mulțime de cameni, slujind femei și fetițe, cu un cavânt sărăciindu-se demni urmași ai strămoșilor vandali.

Întrăbă: suntem noi moralicește obligați a respeta condițiile din armistițiul față de aceste băsuri tabărăcate în haine de om?

Guvernul nou și reformele.

Noul guvern român e ferm decis să rezolve problema agrară și cea electorală prin lege-decrez.

Ar fi timpul, ca guvernele românești să vorbească odată sincer!

Informații.

Din cauza Sfârșitători de mâne, Ar. Mihai și Gavril, ziarul nu va apărea până Vineri.

Vânzare de alimente.

In zilele proxime se vor pune în vânzare următoari articolii de alimentație: păsări, orez, trăpicio, lătrar, pesmej (xwiback) ciocolată etc.

Toți acel comersanți, cari doresc să ia și deașă în prăvălie lor astfel de articlă, să se adreseze imediat la firmele: A. Hessheimer, Alred Tärtler, Karol Hartl sau la Henrich Zintz, cari le vor da desigurările de împărtășire.

E de recomandat, ca micii comersanți să se pună în contact cu engrosașii cu cari au stat și până acum în legătură.

Atragean atenția nezugoritorilor, că sunt îndatorită să poarte evidență exactă despre numele comparaților și cantitățile articlilor vânduți și că pentru observarea disponibilităților de vânzare prescrise se vor emite controloți oficioși.

Brașov, în 18 Nov. 1918.

Magistratul orășenesc.

Gripa sau influența spaniolă.

Sunt multe și adânci rânilor produse de război, pe cari medicina va fi chemată să le vindece. Ne-a ajutat Dumnezeul dră-

tășii cauzei noastre sănse să ne căștigăm libertatea după sute de ani de robie și primul semn al libertății: o presă mai bogată și independentă să iivă dea. Vom avea deci de acum înainte posibilitatea de a ne căpăta și noi în presă noastră. În dulcea noastră limbă, cu problema repartitionei periferiei sanitare cauzate de război — și ne vom da silință și noi medicii de a lumina și în această privință poporul român. Acuma mai trebuie pe scurt să facem descripția unei boli de o arătoare și tristă actualitate, care venită ca un trăsnet din secol — a răspândit ea un potop asupra Europei. Intregi s'a facut atâtea victime, încât toate boalele infecțioase la un loc: tifosul abdominal și exantematic, variola (vârsatul) și coleza — disenteria și malarie — scleratina și pojardul în răsboiul Intreg n'a costat atâtea victime ca și influența spaniolă.

A început în primăvara anului 1918 să și facă turneu european și vizitând numeroșii capitale, ei și orașele de provincie și satele atras cam 30% din populație la reprezentanțile ei lugubre — cari în foarte multe cazuri au fost adevară tragedii familiare și sociale.

La orice boală în orice carte de patologie se desface etiologia (*causa*), simptomatologia, decurgerea — diagnoza-terapie (tratamentul) și profilaxia (*modul de apărare*) al boalei. Pentru publicul mare prezintă un deosebit interes etiologia și profilaxia. Celelalte chestiuni sunt așa de pur medical, că nici nu suferă o descriție între-un zile politic cotidian, ci numai la o revistă medicală, pe care să spărăm, că o vom avea în curând. Deci pe scurt etiologia și profilaxia boalei.

Gripa (aceasta pare a fi termenul cel mai potrivit pentru boală) nu e o maladie nouă, ei se cunosc și epidemii ca cele din 1837 și apoi din 1889—90 de aceeași intensitate ca și cea de azi. Aceste epidemii însă nu au în punctul de plecare în Imperiul Moșevi și S. Petersburgul — unde această boală e endemică (Goulă). — E lucru cert, că e produsă de un numitul *coco-bacillus lui Pfeiffer* căci toți ceilalți bacili ce s'au găsit în spătu și în mucoasa nasului și laringului, ca streptococ-stafilococ și pneumococi sunt numai agenți secundari. Se transmită numai și numai prin contact sau prin mijloacele obiectelor. Să conștientăm că și în epidemile trecute, că nu s'a estins boala mai repede, decât a permis mijloacele de comunicare de atunci.

Azi bine înțeles, că e mai greu de urmarit drumul percurs, căci se lărgeste agă de repede după cum circulă și trenurile. Afirmația, că gripa sărăci și răspândă prin aer la distanță — prin apa umuitele „mășme” — nu a deaderit și în general felul acesta de infecție apărține doar istoriei medicinelor căci nu mai e compatibil cu principiile moderne.

Bacilii săjnăi în nas sau în gură prin mâna infecției — rămânând aci mai mult timp — se înmulțesc și în curând pătrund în căile respiratorii mai adânci trachea, bronchii, plămăni. De aci dea se impune dela sine cel mai eficace mijloc de apărare contra influenței și anume spălarea deasă a mânălor, nasul și guri. Pentru curajarea mânălor e suficientă spălarea cu săpun și apă, pentru gură

și năs pe vremepi epidemiei e foarte consultă să se întrebă înțe spă căldicică colorată în ros de ierpermangan. Pentru năs așă că se absorbe într-o inspirație adâncă o mieci cantitate. Tozim am avut occidere de a lucra la Budaște, când epidemie era mai intensivă și în familie, unde s-a executat acest ordin medical cu toate că bolnavul n-a fost izolat — de altfel izolare de cele mai multe ori seosește căm tărziu — nu rămas scutit de boala toți ceilalți membru al familiei. — Durere, că o tuboabnăvire — nu exclude pe nă două cu alte cuvinte, ce-l ce a avut odată influență să nu se-crește trăsura contra ei căci se poate infecta și a doar oară și a treia oară.

Prin urmare repetăm încă odată un lucru ce ar trebui reprezentat de mii de ori, că la orice boală și accea mai bună profilaxie și curație. Fumatul, consumarea alcoolului — cări în publicul mare se bucură de o bună reputație ca mijloace profilactice contra gripei, n'au nici un succese și nici o bazuă scientifică. Este înăs de o deosebită importanță profilacticul mai ceastră contra complicărilor și starea organismului în momentul imbolnăvirei. La indivizi slabii prin subnumiție, alcool, niconit, viață nerigorează sau surmenaj intelectual ori corporal, se complică mai deosebită gripe cu afecțiuni pulmonare. Deçi resimând: curățea și viață regulată sunt cele mai eficace mijloace profilactice contra gripei.

După cum am spus de la simptomatologia, diagnostica și terapia sunt chestiuni așă de pur medicale, că nu le voi trata aice — neavând nici aşa mereu publicul de ele — căci și dragnosă și terapia sună med'cinele le poate stabilii. Amintesc doar în treacăt un lucru însemnat: la o influență nu e vă, ca temperatura să dureze mult de maximum 5 zile. Dacă și după aceste 5 zile durează încă temperatură și vorba mai todeaua de complicații pulmonare și medicul trebuie neapărat adus. — Ceea-ce privește tratamentul iarășii ceva: Nu numai, că e permis, dar chiar e consult — ca și înaintea de venirea medicului să se administreze bolnavului un purgativ (ca de o lingură de sare amără și un pahar de apă sau mai bine un clisir cu apă săpunată) și Priessniț (cearceafuri sau prosoape udate în apă sătășită) pe piept și spate, schimbate tot la 2 ore — dacă temperatura depășește 38.

Brașov 18/XI 1918.

Dr Mircea Mocanu.

La Solferino devale...

Săptă dintr-o excursie din 1898.

De I. C. Panu.

Trăsura mergea repede, iar coconștientul său se uită în dreapta și în stânga pe cer.

„Ave-șă plouă”, grăi el slăbozind fumul din țigăretă.

„Da, nene, are să plouă”, aduse Radu bătină, cu gedenă slăturoasă.

Coconștintă cătină din cap, dar vizibilitate să măne. „Vă veni repede, să se va duce curând, nu ne întoarcem, venim să vadă lărimile înfurierătă”

Nă terminat bine vorbele, și o ploie ca siropi mori cedea pe toată imprefurimea. Vizibilitate mină străngă și Mitică scoase din cînd în cînd capul de sub covârșul trăsuri... se uita pe orizont.

„Nu ține mult, Radule, are să intele, căci și margini este înfinit”.

Trecătă de Dăiga mică, un sat de moșneni, și cînd apucăsă cătră pădurea din molul gărelă lăomișă, ca prin minune ploiesc. Norii fugăsu în toate părțile și veselul semin să arăte pe lîc, pe colea. Străjoi de noroil săzrea și se adunau în dreptul rostelor. Căli înaintau și pădurea se apropie. O rază de soare trămașea vestea, că plouă să se depărăt, norii treceau și cernul să limezește.

Pădurea era numai căt colos.

O pădure frumoasă, așa cum îl se pare, după ce te-ai obișnuit în gesul înțigii la Bărgăreniul său și cu secesa posomorita larba, împresărată de ploie, zimbrul vesel ochiului oboșit de privirea vestedului Bărgăren.

Intrără în pădure... Din depărtare se auzi un căntec trăgănat, un căntec lăuncare, care te pătrunde în suflet și te face gănditor.

Mitică rise vizibilitălă să aprească, se dete jos și se așeză lângă trăsura pe un buștean, căzuț de-a curmeziul lângă drum.

Era o plăcere pentru el să fie în răcoroare, după arăția zilei, în care pornește din satul Dăiga. Asculta căntecul și cum auzise vorbele și cum înțelegea cuvintele, fătu lui se lumina de-odată...

La Solferino devale
Mere-ușă ghinăsor călare
Să strigă în gura mare:
Impărate, Impărate
Pune pace nu te bate,

Că-i prieteni cățărane loate...

Jalea doinei îl măște, iar cuvintele îl nelinișteau, căci nu-și putea da seama de rostul lor.

Asculțăt el într-ună voceă se apropia, se auzina pașii trăsind prin găjele și vreaschă căzute, și se-deodătă și se arăta în fața un om volnic, care venea pe o potecă dinspre lăomișă.

Căntecul începe.

Un om înalt și spăios cu privire scrutoare se apropie de trăsura.

Era pădurarul George.

Rolund la față, cu un sun bină tăsat, cu niște ochi verzi, sub niște sprâncene negre, ca pământul lăomișei după ploie, îmbrăcat cu un sunan încheiat la grumazii în cloareci și la opinie, și cu o pălărie de păsăluș, acum sură, căci multe ploii frecuente prin ea, pădurarul George trebuia drăguș și se apropia de Mitică.

Bună vremea, domnule”, grăi George scurt, luându-și pălăria din cap.

„Bună să jie înină”, aduse Mitică uitându-se că de amânatul pădurar.

Sunteți dela curte boierule, căci văză trăsura și căi... cum... cu ce prilej, păci?

„De, laă am venit și noi să săcăpăm de cădăru, să scăpăm de păcă, și cum baigă de seamă îngrijit Dumnezeu, ca să ne răcorim. Cum te văz, ești vesel, căni păci de răsună pădure”.

„Ce să facem boierule, iac' așa ne mai trece vremea... Fuse la gălăză să mai văd ce-l păcoiu și după ce mi' uide ploie, mergeam cătră casă... Sună oameni răi, căci dacă vad căt' timp mai furioz, trece gălăză de-în uinele... Năm înălț pe niminea”, grăi padurarul mărcându-șă pușca, ce o avea la umăr. „No' scot alțel în calo cu zăbaglă agăla de peste gălăză... sunt surușirii rău, cum dău cu secoleala, că năști fi' păci, năvălesc la năsele”.

„De, George”, începu Mitică, te cunoște vecinii și nu prea lăudășă”.

„Ne facem datorie, cocone”, aduse pădurarul netezindu-și mustătă.

„Da cum o doi păci?” grăi Mitică.

„Cum se întâmplă... și mai bine și mai rău; îsc' așa, tragem și noi la ruda săraciei”.

„Tragi bine, George, că ești bătrîn”

„No' facem datorie, boerule!”
„Cum te văd, nu ești din părțile noastre”.

„Nu, sunt de dincolo, sunt din Ardeal. Am venit de vîo 15 ani și acum sunădă-năcă de-a cișcă”, aduse George, „nu sunădă-năcă de-a cișcă, și păredid-o la găsește peleroului.”

„Da ce-l, ori ai obosit?” întrebă Mitică.

„Ce să fie... N'am obosit, dar am o bleasă la pără și din cînd în cînd mă supăză... și o rămășiță de cînd cu bătna, de cînd eu Pământer”.

„Ce ce Pământer?”

„Delă 50, de cînd eu Italia... ori nu și?”

„Așa șiu”, grăi Mitică curios.

„E sătună boerule, eu sună din Ardeal... de dincolo...” aduse George ofișădă odată crea.

Mitică rămasă puțin la așteptare, apoi întrebă:

„Este de dincolo?... Văd și înțeleg... Dar de ce ai venit aici? Nu era bine și dincolo în Ardeal?... De ce ai venit în pără astea?”

George făcu nîșă ochi mari, mirându-se de neavăză întrebare. Se uită înță la coconștintă, își indreptă fața în sus apoi lasă la el și grăi pe nerăsuflate.

„E ușo domnule, să mă întreb de ce sună venit, dar spun în frica lui Dumnezeu, că e greu să-ți răspund. Am venit lac' sănici eu nu șiu de ce... dar una o silu, că eram grozav de năcăjăt cînd mi-am impărtășit ală ordobele, ce le mai aveam, și am apucat drumul încecas. Amărit am fost eu, boerule, când mă deparăt de spital nostru, neavăză și copili plângăne, urărăndu-se îndărăt la turnul bisericăi, și cînd stiam, că mă deparăt cu drăgușul, de a mă mai întoarce în grăbi, mi se săbăoasă suflătul în pept”.

Coconștintă Mitică trezăriu suzind vorbele pădurarului. El se ridică fară vole de pe butușura, pe care sedea, să-știoiu o cipă uitându-se la pădure, care își stergă frontea de sudori, și se așeză lăzăr pe butușuri. El era măcar de ce lăză întrebăt de venirea lui la trăsă. El era claudă în lăzina lui, căci îl se părea, că jă supărăt, „am ascuns”, George. Eu n'am vrut să te supăr cu întrebările mele. Eu tu-am întrebăt, ca să re glăsim în vorbă, flinănd ne-am întărit acum lăză dată... De-slimintrește săm eu că ești pădurar la boieri, anizem că ești de dincolo, dar vezi cum o omul curios din fire, până laugă vorbă, ca să se găsească în trebă... ”

„Întreb, boerule, Întreb”, începu George puțin aprins, „dar să năștig și domnește, că întrăbătă dimulță mă-a dus în lăzina suflătului ca într'o oglindă lăză viață mea de dincolo. Să mă amară și, cănd mă gădăse la clipele, în cari am poros, N'am venit acia de flori de măr, ci am venit, că nu mai aveam ce face dincolo”, termină George și-și pușe de-năpă la răsă la găsește, făcând o față seră, căci lăză pictură.

Coconștintă Mitică se simțea lăzit în înțării crezând, că la atins rău cu întrebarea, el începe vorbes să mai depare, în pără de-a le face toate bune și a aduce vorba înțări ogăs mai portiv, pe trai și mulțumiri curiozitatea de a aștea trăcătul a-cestui om, care îl se părea mai disobești, de cum era deprins a vedea no' lăză. Frivirea lui George avea ceva impunător, și astăzi Mitică nu se indură a se desparti de el cu una cu două, fără să-l canosă pe mai desaproape.

„Asculta George” începu Mitică, să nu crezi, că te-am întrebăt cu vre-o sătătate, d'ns contă, mi-ai plăcut ochii lui și și te-am întrebăt cu drag... și văză să cu-năcăzură tele... și cătrebă să fi' auzit, și nă'l venit tu năști și că se părea, numai că să zici că ai venit... Până mi-ai răsuflă căl, gădeam să-mă stăm de vorbă”

* Piemont.

Va urma.

Publicațiuie.

In urma unei invitări a domnului primar al orașului nostru, Dr. C. Schenell, subscrisele bănci au convenit asupra lansării următorului apel, adresat populației orașului și comitatului Brașov.

Revocarea și scoaterea din vigoare a dispozițiunilor luate la timpul său de guvern, resp. de autoritățile administrative relativ la o eventuală evacuare a orașului și a comitatului, — se poate considera ca un fapt înbucurător, care ne umple de nădejde și incredere.

Sfaturile naționale locale, în legătură cu această, au hotărât unanim, ca toate autoritățile precum și băncile să rămână la domiciliile lor și să-și continue activitatea.

Ar putea fi vorba anume numai de o eventuală — s. a. pacnică ocupare a teritorului nostru prin o putere străină, dar care nu va periclită în nici o priință liniste, ordinea, averea privată, siguranța publică și ocupația unea de toate zilele a cetățenilor noștri.

In urma acestora, subscrisele institute s-au decis — cu toate că din cauza circulației posibile restrinse nu sunt în situația de a-și valora capitalele lor — să primească și să fructifice depunerii nouă.

Prin hotărîrea aceasta, împreună cu mari jertfe, vom să dăm ocazune populației noastre să depună din nou sumele de bani opriți pe acasă fără nici un scop. Căci banconotele ascunse sunt detrase din circulația publică și nu pot satisface menirei lor.

Sunt expuse stricăciunii, arderei, pierderii și furtului, fără ca să fie de folos proprietarilor lor, conform celor arătate mai sus.

Brașov, 15 Noembrie 1918.

- Albină Institut de credit și economii filiala Brașov.
- Brassó Népbank soc. pe acții.
- Brașoveana Reuniune de păstrare și împrumut.
- Kronstädter Algemeine Sparkassa.

- National-Bank A. G. Kroustadt.
- Pestér ung. Kommersialbank, filiala Brașov.
- Siebenbürgische Eskomptebank.
- Ungarische Allgem. Kreditbank filiala Brașov.

Steaguri naționale tricolore.

Sfaturile naționale române comunale sunt rugate să-și procure fiecare steaguri tricolore. Spre acest scop să se adreseze d-lui Emil Bologa, comerciant în Brașov, Târgul-grăului.